

Publicerad 2014-08-30 00:04 av Scarlett Miryam

"benen, Scar, växte snett där"

Scarlett och hästarna

”Men varför är de döda –”

”För att du inte är äkta, Scar.”

<P ALIGN="right">(när man skjuter hästar
finns alltid hjärnan kvar någonstans)</P>

Man täcker över huvudet först.

Bara lukten

vet

och ingen leder dig –

(nere vid vattnet
innan de staplades:

lukten var sötare då,
och när du spred ut mig

trodde jag att du kände mig)

De behöver inte ligga länge.

Du har använt dem förr,

”Du är en fin kvinna Scar”;

jag har ditt knogjärn i munnen.

Du öppnar den första hästens hjärta med gaffeln,

”Här låg barnen hon inte födde,
här låg gräset man drog henne genom;

känner du henne, Scar?”

(hjärtat som växte sig större där du nuddade)

Du öppnar den andra hästens hjärta med stålhättan,

”Ingen väljer ett redan skjutet sto;
när jag öppnade mitt gevär över klövern,

hur många trodde du att jag kunde älska?”

(hur många män låg med dig i gropen?)

Du sparkar på den tredje hästens hjärta,

”Och där blir det trängre Scar,
där går ingenting in;

varje kvinna som du
vet vad du är”

(hur många?)

<P ALIGN="right">(när man skjuter hästar
pekar alltid svansen mot någons hjärta)</P>

Och hade dina hästar
ditt hjärta

innan man åt dem?

(ben tryckta
mot ditt gärde:

känner
du
mig?)

Man skjuter dem på rad nu,
man har mig om halsen nu,
dina knogar djupare och jag biter

mot hjärtat

”Ett parti arvegods,
dra i benen Scar,
väx upp Scar,
det finns inget

följe”

(väx upp Scar, driv inåt Scar:

känn
dig
själv)

Och där blir det trängre, Amon;
alla hästar du ägde,
kulorna som smekte –

men vem håller dig?

(och mitt hjärta är våtare
där dina hovar klev;

belagd med brons nu, Scar,
Shaniy Mon:

bänd
upp
mig)

<P ALIGN="right">(när man skjuter Scar
stannar alltid tänderna kvar någonstans)</P>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Scarlett Miryam med Poeter.se id #44041 innehar upphovsrätten